

БРАТЧЕТАТА НА ГАВРОШ

Ти целия скован от злоба си,
о, шумен и разблуден град,
и твоите електрични глобуси
всуе тжй празнично блестят!

Че всека вечер теменужена
ти виждаш бедните деца
и обидата незаслужена
по изнурените лица.

Сждбата рано ги излжгала,
живота сграбчил ги отвред,
и ето ги: стоят на жгшла,
с прихлупен до очи каскет.

Какво им даваш от разкоша си
ти — толкоз щедър кжм едни,
а кжм бездомните Гаврошовци
жесток от ранни младини?

Пред твоите витрини блескави
на куп застават често те,
и колко скръб в очите трескави,
и колко мъка се чете!

Но тржгват си те пак одрипени,
с въздишки плахи на уста,
а тез витрини сж обсипани
с безброй жадувани неща . . .

Ти целия скован от злоба си
о, шумен и разблуден град,
и твоите електрични глобуси
всуе тжй празнично блестят!

